

ДЪРЖАВЕНЬ

ВѢСТНИКъ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТНИКъ

излиза

за сега 2 пъти въ седмицата, сръда и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢстникъ“

за въ Княжеството е 12 л. за повънъ съ прибавление на пощенския разноски.

ГОД. III.

СОФИЯ, сръда 21

януарий 1881.

БРОЙ 1.

Телеграма.

Силистра, 12. януарий 1881.

Господину Министру Правосъдия,

въ София.

Височайше помилованите арестанти които се освободиха съгласно съ Вашето предписание молят да се поднесе предъ ступите на Негово Височество израженията на тъхната дълбока признателност и на тъхните молитви които възdigат къмъ Всевишнаго за здравието и дългогоденствието на Августейшия ни Господаръ.

Подпись: Предсъдателствующий членъ
Трифоновъ.

По Министерството на Правосъддието.

УКАЗЪ

№ 25.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

По Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ доклада на Нашътъ привременъ Министъръ на Правосъддието, Министъръ на Финансите и основанъ на постановлението на Министерския Съветъ, отъ 9 януарий 1881 год под № 8.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да учредимъ една комисия, която да ликвидира сиротските каси и въ също време да изработи законопроектъ за опекунските дела.

Ст. II. Да назначимъ за Предсъдателъ на тази комисия Н. Михайловски, членъ на Върховния Съдъ; а за членове: Иосифа Кончева, главенъ секретаръ при Министерството на Вътрешните Дела, Илия Чанова, юристъ-консултъ при Министерството на Финансите, а за секретаръ, подначалника при Министерството на Вътрешните Дела Трудненко.

Ст. III. Съдържанието на тази комисия да се исплаща отъ екстраординарните сумми на Министерството на Правосъддието, съгласно съ чл. 4 отъ закона за извънредните заплати на чиновниците.

Ст. IV. Испълнението на настоящий указъ, възлагами на Нашътъ привременъ Министъръ на Правосъддието, Министъръ на Финансите.

Издаденъ въ
На първъ

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за единъ петитенъ редъ по 40 стотинки.

Поръчки и писма за „Държавенъ ВѢстникъ“
се испращатъ до Администрацията въ Министерството на Просвещението

Докладъ до Н. В. Княза.

№ 8.

Господарю!

БАНКА ВЪВЕДОМОСТНАТА КОМПАНИЯ
ДЕПОЗИТИРУЩА
75.36 4725

Съществуващите при бившето турско управление Сиротски Каси, закриха своите дѣйствия щомъ стѫпиха руските воиски въ България и капитализътъ на тѣзи каси, заедно съ всичките имъ документи и тевтери отчасти ограбиха Турцитъ, отчасти тѣхните чиновници занесоха въ Цариградъ и само едно незначително количество предаде на Врѣменното Русско Управление, именно: 700.536 $\frac{1}{2}$ гроша въ звонка монета; 760.620 $\frac{1}{3}$ гроша въ кайме, които сега иматъ никаква стойност; 3,490.645 $\frac{1}{20}$ гроша въ обръщение и 322.352 $\frac{13}{40}$ гроша въ разни документи. Всичките други пари, както каза погорѣ, съ исключение на откраднатите отъ Русенската и Чатишката каси, занесоха турските чиновници въ Цариградъ, за които пари бившите окръжни начальници сѫ събрали подробни свѣдѣнія. Освѣнъ това, оказали сѫ се и дълъжащи на сиротските каси, а именно: 1.) Частни лица, както турци, тѣи и българи, на сумма 1,304.145 $\frac{3}{4}$ гроша и 2.) Турското Правителство на сумма отъ 1,291 $\frac{1}{8}$ гроша. Отъ тѣзи сумми само за 30.000 гроша се съхранява въ сиротската каса.

Както се вижда отъ горѣзложъ, Руските воиски въ България, сиренето следъ стѫпването на безпорядокъ, вслѣдствие на което отеките каси бѣха въ голѣмъ се организува издаде цѣлъ рѣдъ Княжеското Правителство щомъ распоряжданъя и правила не да дараспорѣжданъя и правила. Тѣзи никакъвъ резултатъ. Напротивъ, како обаче желаемия, или подобрѣ, страна на населението, а именно забѣлѣзаха се неудоволствия отъ за хранението имуществата на малъ противъ незначителната гаранция диха се трѣбвания отъ страна на дѣтните дѣца. Освѣнъ това, обача възвръщанъя капиталитъ имъ, вкладчиците на сиротските каси дилища неможаха да удовлетворятъ които трѣбвания Окръжните Съдиилища по тази част не е имъ, понеже за дѣйствията на Окръжните правила.

При това положение на вниманіе и настояваніето на сиротските каси, като се земне въ натъ на изселившите се турци, — искали да се възстанови капиталитъ които тѣ сѫ вложили въ творени поради горѣзложъ, които немогѫтъ да бѫдѫтъ удовлетворени идва до заключение, че това пеачально положение може да се поправи само съ ликвидираніе на сиротските каси. Освѣнъ нитѣ поръчителства, не извѣдната и по причина на просоченіето на лицата които иматъ вѣтността на дълъжниците и отежгатъ си.

Но при днешните положението на сиротските каси, като се земне въ политически и икономически условия на Княжество, Министерството на Правосъддието мисли че само едно ликвидирание на сиротските каси би довело повѣче затруднения отъ на Турскиятъ Уставъ, които той е отъ засега и съвършено измѣнение на този Уставъ. Нуждно е и съвършенно измѣнение на този Уставъ, като принципъ на този Уставъ.

Прѣдъ
Правосъд.
Уставъ,

дено, тогава се определяше, съ одобрението на кадията, единъ настийникъ който бѣше длъженъ да съхранява повѣренното нему недвижимо имущество и въ сѫщото врѣме да бѣде настийникъ на самия наследникъ. Сиротската сасса управляваше единъ директоръ, избранъ отъ членовете на мѣстните сѫдилища и подъ надзора на кадията. Доходите на тѣзи касси бѣха отъ недвижимите имущества на наследниците и отъ лихвата (15—20%) на дадените въ заемъ пари. Тѣзи доходи се употребяваха за заплата на директора, на кадията и на касиерина; нѣщо се даваше и на наследниците за въспитание и съдържание на наследниците.

Когато наследника достигнѣше двадесетъ годишна възрастъ, или когато (въ случаѣ че е страдалъ отъ нѣкоя психическа болѣсть) той дойдѣше въ нормалното положение на умственниятѣ си сили, тогава се прекращаваше настийническото и той ставаше самостоятеленъ стопанинъ на имуществото си.

Отъ изложените общи чѣти на Турския уставъ за сиротските касси, лесно може да се види неговата съвършена неприспособимостъ въ настоящето врѣме:

Първо, защото общото правило да се продаватъ имуществата на покойнитѣ, били тѣ движими или недвижими, изложени на скрошина развали или не, не заключава никакви разумни основания, и самото народонаселение не признава това правило за безусловна необходимостъ, понеже съхраняванието имуществата на покойния и правата на наследниците, трѣба по принципъ да състои въ дѣйствителното запазване на оставеното имущество а не въ продаването му.

Тази продажба, която спорѣдъ Турския уставъ имаше за цѣлъ капитализация на имуществата на покойнитѣ, бѣ придружена съ много злоупотребления и въ настоящето врѣме тя неможе да се пустне освѣнь за имущества които сѫ тленни т. е. изложени на скрошина повреда.

Второ, онази част отъ Турския законъ за сиротските касси, която задлъжава сѫдилищата да управляватъ сиротските касси, въ настоящето врѣме е неприспособима по слѣдующите обстоятелства: защото сѫдилищата съ свойтѣ ограничено съставъ едвали иматъ необходимото врѣме за занятие съ служебните си дѣла; б) защото нѣ забавно слѣдъ смъртта на лицата които съставятъ наследство, трѣба да се съставя описание на оставеното имущество, което въ повѣтъ случаи е доста далечъ отъ мястото, въ което се намѣрва сѫдъ; в) защото въ турското врѣме главния доходъ на сиротските касси бѣше процентъ (12—15%) отъ дадените подъ лихва сумми, а въ днѣ, спорѣдъ настоящите условия на Княжеството, съвсѣмъ ѝе унищожава, защото има други и 9%, като напримѣръ Народната зематъ подъ лихва пари съ 6% банка и Земедѣлческиятѣ Касси.

На основание изложеното за необходимо не само пълното и съвършенното унищожене на тѣзи касси. Като имамъ предъ видъ Събрание отъ 13. декември 1880 го то ми се дава право да земна на сиротските касси и постановлявамъ отъ 3. януари 1881 год., най по благоволите да одобрите слѣдующи:

Статия I. Да благоволите да се упаквидира сиротските касси, за да създадатъ за настийническите

Статия II. Да благоволите да иницииратъ за предсѣдателъ на дѣлъ г. Никола Михайловски, Министерството на Вѫтрѣшните консулти при Министерството на Финансите Иосифа Ковачевъ и юриста — подначалника при Тракова Трудненко.

комисия да се исплаща възвѣщаватъ на Правосъдното, гъ заплати на чиновниците.

головолите да удобрите тѣзи приложени

ужителъ и то,

По Министерството на Вѫтрѣшните дѣла.

УКАЗЪ

№ 40.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Вѫтрѣшните дѣла представено Намъ съ докладътъ му отъ 15 текущий подъ № 294, постановихми и постановлявамъ:

Да се отчисли Софийскиятъ Градски кметъ г. Т. Икономовъ и да се назначи за Шуменский Окръженъ Управителъ, а Шуменскиятъ К. Кутинчевъ да се премѣсти въ Кюстендилското Окръжие на сѫщата длъжностъ на място С. Тумпарова който преминава по вѣдомството на Народното Просвѣщение.

Да се отчисли Силистренскиятъ Окръженъ Управителъ Д. Енчевъ, понеже е назначенъ по вѣдомството на Народното Просвѣщение и на място него да се назначи П. Маноловъ.

Да се отчисли Берковскиятъ Окръженъ Управителъ И. Щърбановъ и на място него да се назначи И. Драсовъ.

Да се назначатъ за Околийски Началници Г. Пановъ Дунавски, и П. Поповъ Плевенски.

Да се отчисли Сухиндолскиятъ Околиенъ Началникъ Н. Момчиловъ и на място него да се премѣсти Трѣвненскиятъ Околийски Началникъ Д. Недѣлковичъ, а въ място послѣдниятъ да се назначи Г. К. Грынчаровъ.

Да се отчисли старшиятъ конни жандармъ при Кесаревското Околийско Управление Х. Трополакъ.

Нашътъ Министъръ на Вѫтрѣшните дѣла се натоварва съ исполнението на настоящиятъ указъ.

Издаденъ въ Нашъ Дворецъ въ София на 16 януари 1881 г.

На първообразното съ собственната рѣча на Негово Височество написано:

Александъръ.

Приподписалъ

Министъръ на Вѫтрѣшните дѣла П. Р. Славейковъ.

УКАЗЪ

№ 49.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Вѫтрѣшните дѣла представено Намъ съ докладътъ му отъ 15 януари подъ № 291,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Василий Х. Янковъ се утвърдава въ длъжността предсѣдателъ на Софийскиятъ Окръженъ Съветъ и за членъ секретаръ Спасъ П. Величковъ.

Ст. II. За дѣйствителни членове при речението Съветъ се утвърждаватъ слѣдующите: Боне Петровъ, Лука Х. Павловъ, Зафиръ Перниклиевъ, Манолъ Златановъ и сегашниятъ Секретаръ при Софийскиятъ Окръженъ Съдъ Петка П. Стоиловъ.

Нашътъ Министъръ на Вѫтрѣшните дѣла се натоварва съ исполнението на настоящиятъ указъ

16 януари 1881 г.

Негово Височество

На първообразното собственоръчно подписано: одобрено
Александъръ.

Докладъ до Н. В. Княза.

Господарю!

Софийският Окръжен Управител, съ рапортът си отъ 11 юни 1880 год. подъ № 3421 съобщава, че вследствие на поступившите заявления, защо около столицата не съм промениха турските названия на нѣкои отъ мястата които служатъ за расходка на населението отъ столицата въ извѣстно време презъ годината; тоя въпросъ билъ внесенъ за разглеждане въ местния Окръжен Съдътъ, който съ протоколътъ си отъ 18. септември подъ № 23.

Постановилъ: за испълнение желанието на населението селото „Бали Ефенди“ да се преименува съ име „Княжево“. Горѣзложенното честъ имамъ да поднесъ за Ваше, Господарю, благоусмотрѣние.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ

София, 31. декември 1881. год.

Първообразното подписанъ:

Министъръ на Вътрешните Дѣла
П. Р. Славейковъ.

№ 6187.

Съ указъ подъ № 37. отъ 2. януари т. год. се постановлява Ст. I. Телеграфиста IVий. разр. Мина Владимировъ се назначава началникъ на новоотворената Телеграфо-Пощенска Станция въ Враца.

Съ указъ отъ 16 януари подъ № 38 писарътъ въ управлението на Поповската Околия Георги Д. Стояновъ да се назначи за секретарь писаръ въ сѫщето управление отъ денъти на встѫпването му въ тѣзи длѣжности.

Съ указъ отъ 16 януари подъ № 39, по ст. I. отчислява се отъ длѣжността смотрителъ при Кюстендилския затворъ Христо Кировъ, понеже е даденъ подъ сѫдъ за злоупотрѣблението, и на негово място се назначава Никола Паунчевъ, отъ денъти на стѫпването му въ длѣжностъ; по ст. II. отчислява се отъ длѣжността смотрителъ при Русенския затворъ Василий Петровъ, сѫщо даденъ подъ сѫдъ за злоупотрѣблението, и на негово място се назначава старшиятъ пѣши жандармъ Захарий В. Буюклиевъ, отъ денъти на стѫпването му въ длѣжностъ.

Съ указъ отъ 16 януари подъ № 41 назначава се над длѣжностъ старшиятъ конни жандармъ Иванъ Тренчинъ при Каменополското Околийско управление, отъ денъти на назначението му въ длѣжностъ.

Съ указъ отъ сѫща дата подъ № 42. назначаватъ се въ длѣжностъ старшиятъ пѣши жандарми на вакантните места при Русенското околийско управление опълченецъ Григорий Гречелиевъ и при Бѣленското околийско управление служившиятъ въ Русенската № 93 пѣша Дружина Паси Калиновъ. Отчислава се отъ длѣжностъ старшиятъ пѣши жандармъ при Тутраканското околийско управление Коста Радевъ за неукоратното испълнение на служебните му обяванности, и на негово място се назначава унтеръ-офицера Велико Тараковъ. — Отчислява се отъ длѣжностъ старшиятъ пѣши жандармъ при Османъ-Пазарското Околийско управление Димитъ Неновъ за пиянство и лошото му повѣдение, и на негово място се назначава Киро Поповъ. — Отчислява се отъ длѣжностъ старшиятъ конни жандармъ при Кулското Околийско управление Георгий Рашковъ по причина на растроенето му здравие и на негово място се назначава старшиятъ пѣши жандармъ Ангелъ Ивановъ, а въ място послѣдниятъ се назначава младшиятъ пѣши Христо Тодоровъ.

Съ указъ подъ № 47. отъ 16. януари т. г.

По ст. I. Парашкова Хицовъ се уволянява отъ длѣжността кметъ при Плевенското Общино — Градско Управление отъ 9ий януари по собственна просба.

По ст. II. Помощникъ на сѫщето Управление Георгий Дюлгеровъ се утвърдява за кметъ на място Хицова.

По ст. III. Почетниятъ членъ на реченото Управление Христо Марковъ се утвърдява за помощникъ кмета на място Дюлгерова.

Съ указъ подъ № 48. отъ 16. януар. т. г. по ст. I. Коста Поповъ се уволянява отъ длѣжността помощникъ кмета при Никополското Общино Градско Управление по собственна просба и си остава почетенъ членъ.

По ст. II. Почетниятъ членъ на сѫщето Управление Пеко Николовъ се утвърждава за помощникъ кмета на място Попова.

По Министерството на Просвѣщението.

Съ указъ подъ № 781. отъ 31. декември 1880 год. дава се едноврѣменна помошь отъ двѣ хиляди и петстотинъ франка на гр. Трънъ за довършване наченатата постройка назданието, назначено за помѣщение на новото наречено „Александровско училище“, които да се взематъ отъ опредѣлената въ текущий държавенъ бюджетъ статья за общинските училища.

Съ указъ подъ № 787 отъ 31 Декември 1880 год. Назначава се на длѣжността окръженъ инспекторъ въ Раховския учебенъ окръгъ, Цане Гинчевъ, отъ 1 януари 1881 год. съ опредѣлената за тая длѣжностъ годишна заплата.

Съ указъ подъ № 31 отъ 13 януари 1881 год. дава се едноврѣменна помошь на жителитъ отъ селото Чеканчево (Софийско окръжие), отъ 500 фр. за доискарвание недоправеното имъ училищно здание.

Съ указъ подъ № 32 отъ 13. януарий 1881 год. дава се едноврѣменна помошь отъ три хиляди франка на града Османъ-Пазаръ за построяване училищно здание въ тоза градъ, отъ суммата опредѣлена въ бюджета за общински училища.

Съ указъ подъ № 33. отъ 13 януарий 1881 год. дава се едноврѣменна помошь по триста франка на селата Столница и Потопъ (Соф. окръжие) за доискарвание училищните здания въ тия села.

Съ сѫщия указъ. Дава се едноврѣменна помошь 500 фр. на жителитъ отъ селото Макоцово (Соф. окръжие) за построење ново училищно здание.

Съ указъ подъ № 34 отъ 13 януар. 1881 год. дава се едноврѣменна помошь отъ 500 франка на селото превала (Берковско окръжие) за доискарвание училищното здание.

Съ указъ подъ № 35 отъ 13 януарий 1881 год. дава се едноврѣменна помошь триста франка на правителствения стипендиятъ Ставри Николовъ въ Монпелие, отъ назначената въ текущий бюджетъ сума за непредвидени расходи.

Отъ Министерство на Правосъдието.

ОКРЪЖНО.

№ 3320.

До всичките Г. г. Предсѣдатели на Апеллативните и Окръжни Съдилища, до Мировите Съдии, до Прокурорите и тѣхните Помощници.

Въ послѣдне време се е съгледало отъ мене че много отъ Г. г. Предсѣдателитъ на съдилищата, мировите съдии и даже нѣкой отъ г-да Прокуроритъ се обръщатъ непосрѣдственно въ Върховнитъ Касационенъ Съдъ за разрѣщение на нѣкакви съмнителни въпроси за тълкуване и приложение на законитъ.

Тѣзи неправилни сами по себѣ си действия не могатъ да ги не признаю за вредителни на общиятъ ходъ на съдебните дѣла въ Княжеството, по причина че отъ една страна, тѣ отнематъ на Върховнитъ Съдъ много време, необходимо за разрѣщение на постуващи по реда Касационни жалби, а отъ друга страна, турятъ Министерството на Правосъдието въ пълно незнание за всичките тѣзи въпроси и затруднения, които се срѣщатъ въ съдебната практика и по причина на които законитъ не еднообразно се прилагатъ.

Освѣнъ това редътъ, който се установлява за непосредственото обращение на съдебните места къмъ Върхов. Касационниятъ Съдъ за разяснение на съмнителни въпроси, които се срѣщатъ, не трѣбва да бѫде допуснатъ и затова още, защото обращението на съдебните места за разяснение на недоразумѣнія, че може да подлежи на Върховнитъ Касационниятъ Съдъ, на съгледване съгласно съ членъ 39 отъ „Допълнението къмъ Временните Съдъни Правила“ е представено право за тълкуване на законитъ, по собствено усмотрение, само въ такива случаи, когато неправилността и разнообразното приложение на законътъ се съгледватъ въ производящите се въ Върховни Касационни Съдъ дѣла, които сѫ постъпили спорѣдъ правилата за обжалование на рѣшенията, а въ никакъвъ другъ случай.

Въобще, спорѣдъ самиятъ принципъ на съда, запитванията за разрѣщение на съмнителни въпроси и затруднения, които се срѣщатъ въ практиката, сами по себѣ не сѫ допускаеми, но могатъ да бѫдатъ, тѣрпими, само по причина на незаявлената още организация на съдебнитъ ходъ на дѣлата въ Княжеството, но не искъ освѣнъ, слѣдъ обращението къмъ Министерството.

А що се касае до господа Прокуроритѣ и тѣхнитѣ Помощници, то въ отношение къмъ тѣхъ, както къмъ лица които сѫ обвязани, въ силата на самийтѣ законъ, да наблюдаватъ на правилното му приложение и тълкуване (членъ 55 и 112 отъ зак. за Сѫдоустройството), подобно обращение за разяснение, не къмъ Министерството на Правосѫдието, но къмъ Върховнитѣ Кассационенъ Сѫдъ, е несъгласно, освенъ това, и съ тѣхнитѣ назначения, като блюстители на законътъ, толкозъ повече, че тѣ, като състоятъ подъ непосредственното наблюдение на Министра на Правосѫдието, дѣйствуваатъ като негови органи (чл. 49. зак. за Сѫдоустройството).

Вслѣдствие на горѣзложенното предлагамъ на всички г-да Предсѣдатели на Апелативнитѣ и Окръжнитѣ Сѫдилища, на Мировитѣ Сѫдии, и предписвамъ на Г-да Прокуроритѣ и тѣхнитѣ помощници, щото въ бѫдѫщъ, за разяснения на всѣкакви съмнителни въпроси, които се срѣщатъ въ приложението и тълкуването на законитѣ, въ всѣкакъвъ случай да се отнасятъ направо до Министерството на Правосѫдието. — Първообразното подписали: Привременни Министъ на Правосѫдието, Министъ на Финансите Каравеловъ. — Главенъ секретаръ П. Шлейферъ. Началникъ на Огдѣлението П. Неболсинъ.

ОКРУЖНО.

№ 52.

Разяснение на погрѣшката допусната при напечатване Уст. за Наказанията, които Мировитѣ Сѫдии могатъ да налагатъ, въ чл. 106 отъ сѫщия уставъ.

Довсичкитѣ Г. г. Предсѣдатели на Окръжнитѣ Сѫдилища, Прокуроритѣ тѣхнитѣ Помощници, и Мировитѣ Сѫдии.

Шумненския Окръженъ Сѫдъ срѣщналъ затруднение при примѣнение на 106 чл. отъ Уст. за Наказанията, които Мировитѣ Сѫдии могатъ да налагатъ, и се е отнесълъ до вѣренното менѣ Министерство чрѣзъ предсѣдателя на Сѫда за разяснение посрѣщнатото неодумѣніе.

Като имамъ въ видъ значителната погрѣшка въ текста на 106 чл. отъ Уставъ за Наказ., както въ особно издаденитѣ и распрѣденитѣ отъ Министерството въ сѫдовете устави, тѣй и въ обнародвания текстъ на тоя уставъ въ 51 брой отъ „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ миналата 1880 г. считамъ за нужно да разясня на всички Г. г. Предсѣдатели, Прокурори и тѣхнитѣ Помощници на Окръжнитѣ Сѫдилища, както и на Мировитѣ Сѫдии, слѣдующето:

Въ текста на 106 чл. отъ Устава за Наказанията, издадениятѣ въ особни книжки, се разбира разлика противъ текста на устава публикованъ въ 51 брой отъ „Държавенъ Вѣстникъ“ 1880 год., въ това, че вмѣсто на думитѣ „и до тука“, както се види текста на Устава въ 51 брой отъ Държавния Вѣстникъ, по погрѣшка е казано „и до 95“, но и двата тия тексти на 106 чл. отъ Устава съдржатъ въ себѣ си погрѣшка, като указватъ на „93“ чл. вмѣсто 98 чл., тѣй щото истиннитѣ текстъ на 106 чл. отъ Устава за наказанията трѣбва да бѫде редактиранъ по слѣдующия начинъ: „106 чл. означитѣ наказания отъ 98 чл. и до тука не се прилагатъ, когато и противната страна е направила скъпата или по-голѣма обида.“

Изложената редакция на 106 чл. отъ устава за наказанията се потвърдява отъ една страна, че закона, като установлява правило за ненаказуемостта на взаимнитѣ обиди, при условията означени въ 106 чл. отъ Устава, говори за обидитѣ вѣобще, т. е. не исключава и словеснитѣ обиди, предвидени въ чл. 98 отъ Устава за наказаниета, а отъ друга, че чл. 93—97 отъ устава за наказ. предвиждатъ такиви преступки, които не съдържатъ въ себѣ си понятие за обида, т. е. такива, по отношение на които взаимността на обидитѣ, указаны въ чл. 106 и не могатъ да бѫдѫтъ примѣнени.

На основание изложеното предлагамъ на Г. г. Прокуроритѣ на Окръжнитѣ Сѫдилища, тѣхнитѣ Помощници и Мировитѣ Сѫдии, да приематъ за рѣкото създѣло текстъ на 106 чл. отъ устава за наказанията въ горѣзложенната отъ мене редакция. — А на Г. г. Предсѣдателитѣ на Окръжнитѣ Сѫдилища да внесатъ тая поправка за рѣководство въ вѣреннитѣ тѣхъ Сѫдове.

София, 8 януар. 1881 год.

Първообразното подписали:

Привременниятъ Министъ на Правосѫдието

Министъ на Финансите Каравеловъ, Главенъ Секретаръ П.

Шлейферъ, Началникъ на Отдѣлението П. Неболсинъ.

ОКРУЖНО.

№ 81.

Разяснение на 6-й чл. отъ Устава за Наказанията, които Мировитѣ Сѫдии могатъ да налагатъ.

До всичкитѣ Г. г. Предсѣдатели на Окръжнитѣ Сѫдилища, Прокуроритѣ и тѣхнитѣ Помощници и Мировитѣ Сѫдии.

Отъ свѣдѣния на Мировитѣ Сѫдии, които се намѣрватъ въ вѣренното менѣ Министерство, сѫ забѣлѣзани случаи отъ важни неправилности въ примѣнение на практиката съ 6-й чл. отъ Уст. за Наказанията.

Тѣзи неправилности се заключаватъ въ това, че Мировитѣ Сѫдии: 1) въ приговоритѣ си, като опредѣляватъ за наказание парична глоба, не турятъ въ сѫщия приговоръ и съответственото запиране въ случай на несъстоятелност на виновния; 2) въ случай на несъстоятелност на виновния, замѣняватъ ареста съ парична глоба произволно, не въ онай постепенност, която е указана въ Уст. за Наказанията.

Тѣзи погрѣшки сѫ твърдѣ сериозни и азъ считамъ за нужно да предложѫ за рѣководство слѣдующите обяснения за истинното значение на 6 чл. отъ Уст. за Наказанията.

По 6-й членъ отъ Устава за Нак. „осажденитѣ на глоба, ако не сѫ въ състояние да я заплататъ подлѣжатъ“:

1) „На мѣсто глоба не по-горѣ отъ петнадесетъ фр. на запиране не по-много отъ три дни.“

2) „На мѣсто глоба отъ петнадесетъ до триста франка — на затваряне не по-много отъ три мѣсeca.“

Изъ това опредѣление въ отношение 1-й пун. на 6-й чл. отъ Устав. за Наказ. се оказва, че 5 франковата глоба съответствова съ запиране на единъ день; за примѣнение же 2-й пун. отъ 6-й чл. на сѫщия Уставъ, такава смѣтка ще да бѫде невѣрна, за което е и нужно да се установи една повече сложна система.

Въ всичкитѣ членове отъ Устава за Наказ: 300 фр. глоба съответствува на запиране не повече отъ три мѣсeca (чл. 33, 48, 74, 88 и др.) 200 фр. глоба, съ запиране не повече отъ два мѣсeca (чл. 73 и 109); 100 фр. глоба съ запиране не повече отъ единъ мѣсецъ (чл. 37, 38, 40, 69, 72 и др.); 50 фр. глоба съответствова съ запиране на 15 дни (чл. 76, 90, 98, 101 и др.) и 25 фр. глоба съ запиране на 7 дни (чл. 70, 80, 91, 97 и др.).

Ако се вземе за рѣководство тая система, то за да се установи правило за замѣняване на паричната глоба съ съответствующий арестъ по 2-й пун. на 6-й чл. отъ Уст. за Наказ., то, тогава ще бѫде твърдѣ легкѣ. Сѫдията трѣбва да се рѣководи по слѣдующите правила:

Глоба отъ 200 до 300 фр. да се замѣнява съ запиране не по-малко отъ два мѣсeca и не повече отъ три мѣсeca; глоба отъ 100 до 200 фр. съ запиране отъ единъ до два мѣсeca; глоба отъ 50 до 100 фр. съ запиране отъ 15 дни до единъ мѣсецъ; глоба отъ 25 до 50 фр. — съ запиране отъ 7 до 15 дни и глоба отъ 15 до 25 фр. — съ запиране отъ 3 до 7 дни.

Ако се пакъ признае, че сѫдията е въ право по своето усмотрѣніе да замѣнява всѣка глоба отъ 15 до 300 фр. — съ запиране отъ три дни до три мѣсeca, както се чини отъ първий взглѣдъ на 6-й членъ 2 пун. отъ Устав. за Наказ., то, очевидно е, че необходимо ще да дойде до цѣлъ редъ произволи и неправилности.

Напримѣръ, да се предположи, че обвиняватъ нѣкого въ престъпъ предвиденъ въ 98 чл. отъ Уст. за Наказ. За тая простѣръкъ обвиняемия подлѣжи или на парична глоба въ размѣръ до 50 фр., или на арестъ не повече отъ 15 дни. Сѫдията избира първото и приговаря виновния на парична глоба въ 50 фр. Обвиняемия се оказа несъстоятеленъ за да заплати наложената на него глоба и сѫдията, като примѣни 2 пун. на 7-й чл. отъ Уст. за Наказ., замѣнява тая глоба съ запиране по своето усмотрѣніе на единъ мѣсецъ.

Оказва се, че за простѣръкъ предвиденъ въ 98 чл. отъ Уст. за Наказ., ако обвиняемия би билъ приговаренъ първо за арестъ, то наказанието му се слѣдва само до 15 дни, но въ видъ, че сѫдията го е приговорилъ на глоба и тая глоба не била заплатена отъ виновния, наказанието съ арестъ ще да бѫде по строго, отъ колкото предвижда закона.

Да се избѣгнатъ тия недоразумѣнія и отъ части произволя на сѫдии, е възможно само, като се примѣни онай система, която азъ указахъ по-горѣ.

Освѣнъ това нужно е да се забѣлежи, че сѫдията въ приговаря си, съ когото той присъжда виновния на парична глоба, трѣбва обязателно по 6-й чл. отъ Уст. за Наказ. да означи и числото на днитѣ за запиране въ случай, че подсѫдимия не бѫде въ състояние да си заплати глобата, а не да се очаква въ бѫдѫщъ тая несъстоятелност и тогава, съ новъ приговоръ да се постановява замѣняването на глобитѣ съ запиране. Подобни дѣйствия, които се срѣщатъ въ практиката на Мировитѣ Сѫдии, не могатъ да бѫдѫтъ признати за правилни.

Горѣзложенното предлагамъ на всичкитѣ Г. г. Предсѣдатели, Прокуроритѣ и тѣхнитѣ Помощници, на Окр. Сѫдилища и на Мировитѣ Сѫдии да приемнатъ за рѣководство.

На Г. г. Председателитѣ на Окр. Сѫдилища, освѣнъ това, предлагамъ да съобщихъ настоящето разяснение на всичкитѣ Сѫдии отъ взвѣреннитѣ тѣмъ Окр. Сѫдилища за свѣдѣния.

София, 9. януар. 1881 год.

Привременниятъ Министъ на Правосѫдието министъ на Финансите
Каравеловъ.

Началникъ на Отдѣлението:
П. Неболсинъ.

Главниятъ Секретарь:
П. Шлейферъ.

Отъ Министерството на Вжтрѣш. Дѣла.

ОКРЖЖНО.

№ 275.

До Г. г. Окружнитѣ Управители: Софийски, Трѣнски, Кюстендилски, Орханийски, Берковски, Видински, Вратчански, Орѣховски, Плѣвенски, Свищовски, Търновски, Ломски, Севлиевски и Ловчански.

Извѣствамъ Ви, Господине Управителю, че Министерскиятъ Съвѣтъ, въ засѣданietо си отъ 3. тек. януарий, съгласно § 7 отъ закона „за Народното Опѣлчение“, постанови: да се приложи въ дѣйствие този законъ за сега въ 14 Окружия на Княжеството, въ числото на които съпада и повѣренното Вамъ Окружие.

Вслѣдствие на това, като прѣпращамъ при настоящето екземпляра отъ спомѣнжтия законъ, момя Ви, Г-не Управителю, да направите слѣдующитѣ распореждания:

1. Да прѣложите на подвѣдомственниятъ Вамъ Окружъ Съвѣтъ да раздѣли Окружията на четнически околни, съгласно §§ 29 и 30 отъ закона, споредъ имѣющитѣ се вѣч у него вѣдомости, съставени съгласно съ циркулярното предписание отъ 8. юлий 1880 г. подъ № 2474, за лицата, които подлежатъ на военна служба въ Народното Опѣлчение (чл. 1.).

2. Слѣдъ утвѣржденiето и обнародванiето въ теченiе на двѣ недѣли, това раздѣление по установений редъ, да прѣложите на надлежнитѣ общини, слѣдъ като имъ разясните обстоятелно сѫщността на работата, да съставятъ списъци на опѣлченцитѣ, съ забѣлѣзванье кой ще испълнява тегобата съ конь; да опредѣлятъ врѣмето и мястото за войнишки упражнения и проч., съгласно съ 43 членъ отъ закона; найпослѣ да събержатъ въ центровете на четническия околии опѣлченцитѣ за избиранїе четници, подчетници и десетници (чл. 44) подъ ржководството на Околийските Началници и, ако трѣба, на нѣкои отъ членовете на Окружнитѣ Съвѣти, и за резултата на изборитѣ да Ви извѣстятъ не покъсно отъ 1 мартъ текущата година.

3. Слѣдъ това извѣщение веднага да направите распореждание за свикванье въ центрѣ на окружията четници и подчетници, за да изберятъ, съгласно чл. 14 отъ закона, окружъ комитетъ, подъ Ваше ржководство, споредъ редътъ на изборитѣ за общинските съвѣти. За лицата, които ще получатъ при изборитѣ вишегласие, да съобщите въ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла найкъсно до 15 мартъ тек. год., за да се прѣставятъ на утвѣрждение въ Министерскиятъ Съвѣтъ, съгласно съ § 10 отъ закона.

София, януарий 15. денъ 1881.

Министъ: П. Р. Славейковъ.

Главенъ Секретарь: И. Ковачовъ.

За Началника на Отдѣлението: Трунденко.

Анализа направенъ въ лабораторията при вжрховниятъ Медицински Съвѣтъ.

Анализа на топлия источникъ на долната бана у Княжево (*Бали Ефенди*) температурата на водата въ самия ключъ $+25^{\circ} R$ (при температурата на воздуха $+5^{\circ} R$). Плотността = 1,01 по ареометра.

Качественниятъ анализъ показва, че въ тая вода има слѣдующитѣ основания: Калай (K), Натрий (Na), Варъ (Ca) и твъдъ малки дири отъ магнезия (Mag); и слѣдующитѣ киселини се откриха: Тяфена, хлоръ, вжгленна и кремнева.

Качественниятъ анализъ на опия (афиона) испратенъ отъ селенитѣ въ Ловчански окрѣгъ:

- 1 Влажностъ 4, 22%.
- 2 Вещества нераспускаеми въ водата 30, 35%.
- 3 Вещества распускаеми въ водата 69, 65%.
- 4 Морфий 8%.

Спорѣдъ количеството на распуекасмитѣ и нераспускаеми части въ водата, тоя опий надминува почти всичъ продажни видове опий.

Сѫщо по съдѣржанието въ него морфия тоя опий е единъ отъ добритѣ видове.

Качественниятъ анализъ както на водата на топлия источникъ въ Княжево сѫщо и на опия не може да стане по причина, че не сѫ пристигнали още всичкитѣ потрѣбни реагенти и химически инструменти, слѣдъ пристигваньето на които ще стане и послѣдниятъ анализъ.

Сега се прави качественниятъ анализъ на топлия источникъ въ градътъ София и горната Баня.

№ 30.

София, 9. януарий 1881.

Председателъ Д. Молловъ.

Химикъ: Албертъ Гартенъ.

Отъ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

ЛИСТА

на

лицата заличени отъ списъците на Германските Консулства въ България, понеже не сѫ могли да докажатъ правото си за германско покровителство.

I. Живущи въ Русчукъ.

- 1.) Хаймъ Каммерманъ и фамилия
- 2.) Мозесъ Юда Леви и "
- 3.) Леонъ Марена Юда Леви и фамилия
- 4.) Вениаминъ С. Афталионъ " "
- 5.) Авраамъ Сабетай " " " } живѣятъ по настоящемъ
- 6.) Мозесъ С. " " " } въ Румъния.
- 7.) Нисимъ Афталионъ " " "
- 8.) Иосефъ С. " " "
- 9.) Аврамъ Хаймъ Майръ " " "
- 10.) Улиезартъ " " " "
- 11.) Израелъ Кону " " "
- 12.) Иосефъ " " " "
- 13.) Мозесъ " " " "
- 14.) Исаи " " " "
- 15.) Аврамъ " " " "
- 16.) Мордохай " " " "
- 17.) Вдовицата на Яковъ Кону родена Сабатай,
- 18.) Вдовицата на Нафтали Кону родена Месшулу,
- 19.) Вдовицата на Мозесъ Кону родена Афталионъ,
- 20.) Потомците на Исаи Папа Афталионъ, } Лицата подъ № 20—23.
- 21.) Мазесъ Папа и фамилия отъ фамилията Папа сѫ
- 22.) Лессеръ Папа и " получили Австроунгарско
- 23.) Иосефъ Папа " " покровителство понеже сѫ родомъ отъ Босна.

II. Живущи въ Видинъ.

- 24.) Исакъ Г. Афталионъ и фамилия.

III. Живущи въ Варна.

- 25.) Яковъ Кону и фамилия.
- 26.) Рафаелъ Семтовъ Афталионъ и фамилия.
- 27.) Мордохай Афталионъ и фамилия.

София 22./10. Декемвр. 1880 г.

Главенъ Секретарь въ Министерството на Външнитѣ

Дѣла и Исповѣданията:

Александъ Людскановъ.

Телграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(АГЕНЦИЯ ХАВАСЪ)

Лондонъ, 15. януарий. Въ камарата не депутатите г. Дилке казва че английското правительство получило предложения отъ Портата за гръцкия въпросъ и че сега то е въ преговори съ другите сили върху отговора, който има да се направи на Портата.

Римъ, 15. януарий. „Дирито“ казва че силите се съгласили да оставятъ сега Германия да води преговорите съ Портата за гръцкия въпросъ.

Берлинъ, 15 януарий. Бизмаркъ като отварялъ економическият съвѣтъ казалъ, че тъй като мнѣнието върху економическите съпроси сѫ доволно раздѣлени, то германското правительство искало да нареди единъ централенъ органъ, съставенъ отъ хора опитни, които да си даватъ мнѣнието върху нуждните економически закони; толкозъ повече че представителите на земедѣлческата, търговската и зенантъческа класи, като сѫ принудени да си гледатъ домашните си работи, не могатъ да зематъ ученстие въ парламентарните дѣла.

Берлинъ, 16 януар. Камарата разисква предложението на г. Рихтера, който иска да се внесе едно постоянно намаляване отъ 14 милиона марки въ текущий бюджетъ предложенъ отъ правителството. Г. Минижеродъ препоръчва едно друго предложение върху сѫщия предметъ и формолирано отъ бюджетната комисия. Министра на финансите казва, че финансовото положение е благоприятно; приходитъ на империята се увеличаватъ. По начало правителството нѣма нищо противъ предложението на г. Рихтера и Минижерода, които иматъ сѫщата целъ която и проектъ на правителството, което сѫщотъ се надѣва, че ще може да направи това намаление постоянно. При това, прибава министра, правителството не иска да рассипе по-датната система, но само да е реформира съгласно съ настоящите нужди.

Лондонъ, 16. януар. Една депеша отъ Цариградъ отправена до „Daily Telegraph“, казва че министерският съвѣтъ рѣшилъ да съвѣти военните власти да турятъ и Воло и Лариса между ония земи които трѣба да се отстѫпятъ на Гръция.

Въ Камарата на общините Г. Дилке каза че България обявила че Берлинскиятъ договоръ туря на Българските финанси твърдъ голѣми тежести относително до Варненската желѣзница. Компанията на тая желѣзница отблъснала предложението на Българското правительство, и Г. Ласелъ, английскиятъ дипломатически агентъ въ София, получилъ отъ правителството си заповѣдъ да поддържи компанията и да изиска рѣшението на тоя въпросъ съгласно съ Берлинскиятъ договоръ.

Г. Дилке казва от послѣдните че нѣколко отъ посланиците въ Цариградъ получили наставления отъ правителствата си да работятъ заедно за да турятъ въ дѣйствие румелийскиятъ органически уставъ. До сега никое съвокупно дѣйствие не е станало, но Англия незабравя тия въпроси и тя ще се старае да постигне, съ съгласието на другите сили, нареждането на тоя въпросъ съгласно съ членъ 23 отъ Берлинскиятъ договоръ.

Валпарезо, 17 януар. Чили налага на Перу и Боливия слѣдующите условия за миръ: Отстѫпването на Автофагасто, предаването на Перуанската флота, обезщетение за воината 500 милиона отъ Перу и 250 мил. отъ Боливия.

Берлинъ, 17. януар. Въ камарата се продължиха разискванията върху предложението на г. Рихтера за намаление налозите. Първи членъ се ~~пушъ~~ съ 243 гласа противъ 106 другите членове се приеха съ измѣненията на които се съгласи и правителството. Депутатите отъ центра внесоха едно предложение което иска да се унищожи закона за черковните приходи.

Лондонъ, 17. януар. Вчера 20 хиляди рудокопци — поискали да спрѣтъ работата въ мината (рудницата) Алтертеръ. Воиска пристигна и мнозина отъ рудокопачите се ранили или арестовали. Една депеша отъ южна Африка доноси че аван-гардата на английската колония нападнала Боерцитъ при Ламгсетъ и че била отблъсната съ голѣми загуби. Боерцитъ сѫ многобройни.

На „Таймсъ“ извѣстяватъ отъ Атина че много полка отплиза за Воница. Други два полка приели заповѣдъ да бѫдатъ готови за трѣ-

гванье кѫдѣ границата. Гръцкото правительство готви списъци за народното ополчение въ което зачита всички мужи отъ 30—40 годин.

Споредъ „Стандартъ“ английското правительство получило сериозни свѣдения върху Армения.

Римъ, 17. ян. Силите дошли до едно споразумение върху гръцкиятъ въпросъ. Тѣ ще настоятъ предъ Портата щото тя да се склони да направи измѣнения върху линията на границата — показана въ нотата ѝ отъ 3. октомвр. и да се одобри друга една линия която да бѫде по приблизителна къмъ исканията на Гръция. Има надежда че Турция не ще опортуни.

Виена, 17. януарий. Първата Камарата одобри законо-проекта относително направата желѣзни путь въ Босна. Въ време не разискванията г. Шмерлингъ казалъ че дори и безъ мандатъ който е даденъ на Австрия отъ Берлински трактатъ, тя можаше да навлезе въ Босна. Г-нъ Шмерлингъ вѣрва че оккупирането на Босна ще бѫде дълговременно, за това въ интересъ на Австрия е да земе мѣрки за благоденствието на окупираните области.

Цариградъ, 18. януар. Руский посланикъ получилъ наставления за да распита Портата относително отстѫпките които тя може да направи на Гръция и да ли ще бѫдатъ пошироки отъ оказанието въ нотата и отъ 3. октомвр. (н. с.) Сѫщо и посланиците на другите сили очакватъ подобни инструкции. Лордъ Гранвилъ чрезъ телеграмма поискъ да му се прати копие отъ приложената при турскатаnota отъ 3 окт. карта на която единствениятъ екземпляръ билъ предаденъ на г. де Хазфелдъ. — Вѣрва се че Портата нѣма да направи никакво ново съобщение преди силите да отговорятъ на Циркуляръ и отъ 14 януар. (н. с.).

Лондонъ, 18 януар. Англия приема, по начало, турското предложение, но въ случай че новите преговори не сполучатъ, рѣшението на берлинската конференция да бѫде въ законна сила.

Лондонъ, 18. януарий. Отъблъснатъ отъ Боерцитъ въ Ландснетъ английски войски били 1100 человѣци между които кавалерия и артилерия. Зегубитъ на англичанетъ били 5 офицери убити и трима ранени; 181 солдатъ били убити и ранени.

Отъ Медицински Съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 64.

Обявава се на всички практикущи и служащи лѣкари че, споредъ §. 13 отъ закона за забѣлѣзвание въ регистриръ ражданъта, женитбите и умиращите въ Княжеството България, напечатанъ въ 91 брой на „Държавенъ Вѣстникъ“, сѫ длѣжни отъ 1 януарий т. година да се съобразяватъ съ горѣ-поменатий § именно: да явяватъ на надлѣжни енуриски священици за всѣко раждане, станало чрезъ тѣхна медицинска помощъ.

София, 14 януарий 1881 г.

Предсѣдателъ на Медицински Съвѣтъ: Дръ. Молловъ.

Секретарь: Иосифовъ.

Върховниятъ Кассационенъ Съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 2.

Върховниятъ Кассационенъ Съдъ по уголовното Отдѣление, обявява за знание на интересуващи се лица и страни, че на 31 и бѣ идущий мѣсяцъ февруари ще се разглѣдватъ въ сѫдебните му засѣдания слѣдующите дѣла:

На 31 февр. — уголовното дѣло № 20 по описътъ, на Ахмедъ Х. Сюлюшевъ изъ г. Балчикъ, обвиняемъ отъ Балчикската Земедѣлческа касса въ клѣветничество.

Въ сѫщия денъ — уголов. дѣло № 21 по описътъ, на Ангелъ Ташикмановъ, живущъ въ г. София, съ Михалаки Ташикмановъ живущъ въ Источна Румелия, за усиновление.

На бѣ февр. — уголов. дѣло № 22 по описътъ, на Аргиръ Димитровъ живущъ въ г. София, съ Дели Ахмедъ, Хасанъ Хазнаторъ и Ени Ахмедъ изъ г. София, за биение.

София, 14 януарий 1881 год.

Секретарь Н. Беневъ.

Отъ Стенографическото бюро при Нар. Събрание.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Преподаванието на *стенографията*, което презъ времено на сесията на Нар. Събрание, и додъто се съставляваха протоколите бъше престанало, пакъ ще се почне отъ 26 януари по следующия редъ:

- За ония, които наченватъ отъ начало да учатъ стенографията: всѣки понедѣлникъ, срѣда и сѫбота отъ 5—6 ч. вечеръ.
- За ония, които сѫ изучили миналата година първата част отъ тая наука: всѣки вторникъ и петъкъ отъ 5—6 ч. вечеръ.
- За учениците отъ *Гимназията III класъ*: всѣки вторникъ и петъкъ отъ 4—5 ч. вечеръ; IV класъ; всѣка срѣда и сѫбота отъ 4—5 ч. вечеръ.

Преподаванията за всичките ставатъ въ зданието на Народното Събрание, и сѫ бесплатни.

Записванията ставатъ отъ 24—26 януар. отъ 4—5 ч. въ Стенографическата Канцелария.

София 16 януари 1881 год.

Управителъ на бюрото Проф. А. Безеншекъ.

СРАВНИТЕЛНА ТАБЛИЦА

за доходите на митниците въ Княжеството за мѣсечи септемврий, октомврий и ноемврий 1880 година.

№. по рѣтъ	Наименование на Митниците	За мѣсецъ		За мѣсецъ		За мѣсецъ	
		септемврий		октомврий		ноемврий	
		Франка	С.	Франка	С.	Франка	С.
1	Варненска	128.074	60	126.717	03	143.715	27
2	Русенска	44.394	38	65.998	47	78.695	78
3	Свищовска	39.258	90	45.841	55	136.918	15
4	Ломска	85.914	57	73.811	45	56.267	44
5	Видинска	22.098	62	27.424	97	36.829	70
6	Раховска	15.944	06	11.200	77	45.650	26
7	Никополска	7.964	33	5.350	44	11.103	23
8	Силистренска	10.524	21	11.498	68	41.405	63
9	Балчиска	3.455	83	5.491	79	13.941	75
10	Тутраканска	6.575	91	8.067	25	9.608	58
11	Цариградска	3.604	13	8.361	28	11.951	69
12	Кюстендилска	5.738	16	8.246	33	10.883	88
13	Кулска	1.269	55	366	33	573	—
14	Милославска	1.412	22	2.211	53	2.875	21
15	Вакарелска	20.108	54 $\frac{1}{2}$	35.287	57	18.348	80
16	Габровска	6.704	50	6.371	33	7.313	59 $\frac{1}{2}$
17	Самоковска	14.927	27	9.283	96	9.816	19
18	Златишка	2.331	67	2.965	64	2.550	32
19	Троянска	995	47	1.927	14	2.075	19
20	Буйновска	4.133	46 $\frac{1}{2}$	6.321	15	5.837	59
21	Чатакска	9.152	77	5.238	80 $\frac{1}{2}$	5.947	35
22	Чифутъ-кюйска	1.325	57	3.737	18	1.417	30
		435.908	73	471.720	64 $\frac{1}{2}$	653.725	90 $\frac{1}{2}$

СРАВНИТЕЛНА ТАБЛИЦА

за доходите на митниците въ Княжеството за три мѣсяца отъ 1879 и 1880 години.

Наименование на мѣсяците	Година		Година		Разлика въ	
	1879		1880		Година 1880	
	Франка	С.	Франка	С.	Франка	С.
Септемврий	279.838	42	435.908	73	156.070	31
Октомврий	376.921	69	471.720	64 $\frac{1}{2}$	94.798	95 $\frac{1}{2}$
Ноемврий	315.324	84	653.725	90 $\frac{1}{2}$	338.401	06 $\frac{1}{2}$
	972.084	95	1,561.355	28	589.270	33

Началникъ на Отдѣлението Д. Ивановъ.

Видински Окръженъ Съдъ.

ЗАДОЧНО РѣШЕНИЕ.

№ 14.

Въ Името на Негово Височество Александра I-ий Князъ на България

На 20 августъ 1880 година, часа на 11-и прѣдъ обѣдъ Второто Отдѣление на Видински Окръженъ Съдъ, въ слѣдующий съставъ: Предсѣдателствующий Дѣйствителенъ членъ Георги Ж. Поппovъ, дѣйствителенъ членъ Христо Топузановъ и почетенъ членъ Петко Гетовъ при писеца Христо Стефановъ, взе въ съждение търговското дѣло № 2290, по искуствъ на Мошонъ Калефъ, жителъ отъ градъ Видинъ, противъ Абдулъ-фета-Мамудъ за париченъ искъ отъ 200 наполеона, дѣло което е записано въ Входящий регистъръ подъ № 2945.

Въ засѣданietо присъствуваха само истеца, така сѫщо и свидѣтелитѣ.

Прочетоха се прошението и другите бумаги находящи се въ дѣлото.

Истеца съ записъ и съ тифтеръ отъ Абдулъ-Фета-Мамудъ.

Свидѣтель Зейнелъ Османъ за Бога за душа възрази: че и двѣти писма на Мошонъ Калефъ сѫ отъ Абдулъ Фета както и подписанъ и печатъ сѫ на Абдулъ Фета.

Свидѣтелъ Ремзи Османъ възрази сѫщето както и горния.

Съдѣтъ

Като има предъ видъ:

Че, дѣлото е търговско:

Че, тѣжителя Мошонъ Калефъ се тѣжи противъ Абдулъ Фета Мехмедъ Сина за 200 наполеона.

Като взе въ внимание:

Че, тѣжителя Мошонъ Калефъ за доказателство на искуствъ представи двѣ писма отъ които едното подписано и подпечатено отъ дѣлника Абдулъ Фета Мехмедъ Сина, а второто само съ подпись на горѣпоменжтия отвѣтникъ;

Че, отъ горѣпоменжтия двѣ писма се вижда че поменжтия дѣлникъ е приелъ отъ тѣжителя 100 наполеона и 12,000 гроша въ Турски кайме;

Че, тѣжителя Мошонъ Калефъ за посвидѣтелствуване че подписанъ и печата сѫ на дѣлника и представи двоица свидѣтели;

Че, свидѣтелитѣ Османъ Ремзи и Зейнелъ Османъ подтвърдиха че подписанъ и печата на горѣпоменжтия писма сѫ собствено-рѣчни на отвѣтника Абдулъ Фета Мехмедъ Сина;

Че, на отвѣтника се извѣстило чрезъ публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“, брой 26-ий, за да се представи и отговаря на горѣпоменжтия му предявенъ противъ му искъ;

Че, послѣдната троекратна публикация е обнародвана на 16-ий февруаръ настоящата 1880 година;

Че, отвѣтника въ определения денъ за разглеждането на дѣлото не се яви, безъ да представи законни причини за отсѫтствието си;

То на основание не представенитѣ двѣ писма и показанията на свидѣтелитѣ, като се рѣководи съ статии 161, 167, 281 т. I и 972 отъ Временитѣ Съдебни Правила,

Задочно рѣши:

Осѫжда отвѣтника Абдулъ Фета Мамедъ Сина, бившиятъ жителъ на градъ Видинъ, а сега живущъ задъ граница въ неизвѣстно, мѣсто да плати на Нисимъ Мошонъ Калефъ двѣста № 200 наполеона, за сѫдебно мито 80 франка за една призовка 1 франкъ, всичко 81 франкъ въ правителственъ курсъ, и за публикация въ Вѣстника 100 гроша.

Това рѣшение е неокончателно:

Не благодарната страна може да обѣжи въ Софийски Областенъ Съдъ, въ двѣ-седмиченъ срокъ отъ денътъ на прочитанието му съгласно 284 и 290 статии отъ Временитѣ Съдебни Правила.

На първообразното подписали: Предсѣдателствующий дѣйствителенъ членъ Георги Ж. Поппovъ, дѣйствителенъ членъ Христо Топузановъ и почетенъ членъ Петко Гетовъ.

Видинъ, 1880 септември 5 день.

Отъ първообразното вѣрно: Предсѣдателъ: И. Титоровъ. 2—(113)—3. И. Д. Секретарь: И. С. Геновъ.

ИЗВѢСТИЕ.

Обявявамъ за всеобщо знание и на всички ония г-да, които сѫ мене въ кореспонденция и иматъ даванье — земанье съ мене отъ днесъ нататъкъ да ми адресиратъ всичко, било писма или други работи на име Цанко Добровъ, а не Цанко Д. Стояновъ както и ще се подписвамъ отъ сега нататъкъ.

Габрово, 14 януари 1881 г.

Цанко Добровъ.

Варненский Окръженъ Съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 2.

Подписанният съдебенъ приставъ при Варненский Окръженъ Съдъ на основание испълнителенъ листъ № 477. издаденъ отъ истий съдъ на 10 Декември 1879 год. и съгласно ст. 452 и 455 отъ Временните Съдебни Правила обявявамъ, че следъ 61 день отъ трикратното публикуванье на настоящето ще се свърши чрезъ публично наддаване продажбата на недвижимото имущество на Кору Ахмедъ, жителъ отъ гр. Варна за дългът му 10,710 гроша, съдебните разноски на Шерифе Ханъмъ, тоже жителъ изъ гр. Варна.

Недвижимото имущество на поменжтий дължникъ състои отъ три камени воденици находящи се въ околността на с. Индже Кий Варнен. Околия; именно:

1. Една воденица съ единъ камикъ $\frac{1}{2}$ част до С. Гебедже називаема *пещера дермени*.

2. Една воденица близо до първата съ единъ камикъ, називаема *орта кале дермени*.

3. Една воденица съ единъ камикъ називаема *кара-ачъ дермени* и съ 5 кила нива.

И трите воденици съ покрити съ керемиди, каменни зидове и съ широки отдеълни стаи. Тези имущества не съ заложени никому.

Желающитъ да ги купятъ нека се явятъ на поменжтий срокъ въ канцеларията ми при тукашния Окръженъ Съдъ.

Продажбата за всяка една воденица ще се почне отъ 3500 гроша.

Варна 3 януари 1881. год.

За Съдебният Приставъ,
Варненский Околийски Началникъ:
Н. И. Мирски.

1—(5)—3

Шумненский Окръженъ Съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 31.

На основание испълнителенъ листъ № 15. отъ 14-и февр. 1880 год., и съгласно съ ст. 455 отъ Врем. Съд. Правила, подписаний съдебенъ приставъ при Шумненский Окр. Съдъ Григоръ Зафировъ, обявявамъ за всеобщо знание, че отъ последното троекратно обнародване на настоящето за 61 день ще се почне публичната продажба, съ наддаване на една къща № 750 въ същия градъ черковната часть, на земята съ една стая, готовница (мутфакъ) около (45) квадратни аршина дворъ и една фурна къщна вътръшна до портата и ще се продължи продажбата (61) денъ.

Поменатата къща принадлежи на Костанда Кара Стоянова, жителка отъ г. Шуменъ, пълно-кладенчовата часть.

Тази недвижимост не е заложена никому и ще се продаде за удовлетворение иска (1173) хилядо сто седемдесетъ и три гроша, на Василаки Давидовъ, ж. отъ г. Корча (Македония) живущъ въ с. Каспичанъ, Шумненский Окр. и съдебните разноски до испълнение на това рѣшение.

Продажбата ще се захване отъ (3000) гроша ще се извърши съобразно съ ст. ст. 452, 454, 456, 458, 461, 463 и 465, отъ Врем. Съд. Правила, желающитъ да купятъ това недвиж. имущество нека се представятъ всѣки денъ въ канцеларията на тойзи Съдъ отъ 10 часа преди пладнѣ до 4 послѣ пладнѣ.

Г. Шуменъ 15 октомври 1880 год.

Съдебенъ Приставъ Г. Зафировъ.

2—(168)—3

ИЗВѢСТИЕ

отъ главното Телеграфо-Пощенското Управление.

Главното Телеграфо-Пощенско Управление има честь да извѣсти почитаемата публикa че по причина на многото снѣгъ, който падналъ

на последнъкъ въ съверо-западната част на Княжеството, а особено въ близкнитѣ на Дунова мѣста, пощата отъ Видинъ за София, отъ Рахово за Плевенъ и обратно отъ 4-и текущий, при всичките усилия отъ страна на Чиновниците за да се прекаратъ презъ снѣга, не можа да пристигне въ определеното си време, тъй като на много мѣста землята е била покрита съ повече отъ 2 метра снѣгъ.

Мѣрки се взеха за исчистването на пътя и щомъ това се извърши, пощата ще слѣдва да пристигва въ определените дни.

София 8 януари 1881 год.

Варненска Митница.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 975.

Направата на новото здание за варненската митница съгласно предписанието на Министерството на Финансите отъ 14 декември 1880 год. подъ № 13078, се отдава на публиченъ търгъ съ малонаддаване и чрезъ запечатани пликове.

Желающитъ предприемачи могатъ да узнаятъ условията за построяванието, планътъ на новото здание и особните по това обяснения въ канцеларията на варненската митница всякой денъ въ определените работни часове.

За малонаддавачъ се приема само онзи който има изискваните качества за да предприеме построяванието и да гарантира успѣха му, като представи свидѣтелство за способността си и редовенъ актъ или поне залогъ който ще служи за гаранция.

Търгътъ ще трае отъ 15 до 31 януари 1881 год., когато ще стане окончателното отдаване на построяванието.

Варна, 30. декември 1880 год.

Управителъ Ив. Мънзовъ.

Секретарь Ап. Георгевъ.

1—(1)—1

ПОПРАВКА.

Въ 93. брой на „Държавенъ Вѣстникъ“ въ обявленето отъ Върховния Кассационенъ съдъ подъ № 931., по погрѣшка е напечатано: „Углавно дѣло № 264 по описътъ, на Аркадий Станиславовъ, изъ г. Русе, обвиняемъ въ кражда отъ русенската жителка Бада Кера“, а трѣбва да се чете: „Углавно дѣло № 264 по описътъ на Бада Кера“, изъ г. Русе, обвиняема въ кражба отъ Аркадия Станиславовъ.“

Г. София, 13. януари 1881 год.

Секретарь при Върховния Кассационенъ Съдъ: Н. Беневъ

 Съ настоящий брой захваща III-то годишно течение на „Държавенъ Вѣстникъ“ който като захваща да се печата въ Държавната Печатница, за напредъ се махватъ разните мѣсяцнотии и пречки по напечатането му, тъй що отъ сега и редовно и на време ще може да излиза на определените дни.

На „Държавенъ Вѣстникъ“ — като настолний справочникъ за да бѫде по-удобоупотребимъ се дава настоящий форматъ — като за уголъмение му се придаватъ още 4 страници.

При всичко че „Дър. Вѣс.“ ще излази и занадъръдъ дваждъ въ седмицата, срѣда и събота и двоенъ — все пакъ цѣната му си остава 12 лева.

А тъй като при настоящий форматъ стълбите на вѣстника съ пошироки — то за напредъ и цѣната на публикациите въ редове се уголемява именно по 40 стотинка за всяки единъ гармоненъ редъ. Но когато публикацията е наредена въ четверо-квадратни счѣлбици — каквито за напредъ ще има въ 7—8 страници то тогава за всяки петитенъ редъ се плаща 30 стотинки.

Отъ Администрацията.